

בס"ד. יום ב' דראש השנה, ה'תשל"א.

בלתי מוגה

כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל ידיו הק' לסעודה¹.

צוה לנגן הניגון "אבינו מלכנו".

ניגנו הניגון "כי אלקים יושיע ציון", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עמד מלא קומתו ורקד על מקומו זמן רב בשמחה רבה².

אח"כ צוה שא' המסובים יפרוס מפה ויקדש³ (בכדי שהקהל יוכל לומר לחיים).

צוה לנגן ניגון מאדמו"ר הזקן⁴, ניגון ה"קאָפּעליע" (לאדמו"ר האמצעי), ניגון הצ"צ, ניגון אדמו"ר מהר"ש, וניגון אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע ומכ"ק מו"ח אדמו"ר.

צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה זה היום תחלת מעשיך.

כ"ק אדמו"ר שליט"א ברך ברכת המזון על הכוס (ולפנ"ז אמר, שחלוקת "כוס של ברכה" תתקיים מחר (ביום הש"ק) לאחר התוועדות), ואח"כ התפלל עם הציבור קבלת שבת.

אדה"ז או"ח טרע"א ס"י-יא. וש"נ).
 4) כשהתחילו לנגן ניגון ד' בבות, שאל כ"ק אדמו"ר שליט"א (בבת-שחוק): מדוע בחרו ניגון זה דוקא ("וואָס עפּעס דער ניגון"? — הרי יש כמה ניגונים של אדמו"ר הזקן (וניגנו הניגון "קול דודי"). — יש לציין, שבסיום התוועדות וא"ו תשרי (לקמן ע' 74) צוה לנגן ניגון ד' הבבות, באמרו, שצריך להשלים זאת מראש השנה.

1) ואח"כ נתן כמה בקבוקי משקה, ובקבוק הסודה (לאחרי שעייר בהם יין מכוסו), וכן נתן מהחלה שלו — לחלק בין המסובים.
 2) באמצע הריקוד הפסיק וזרק לא' המסובים חתיכת חלה בפנים צהובות, ואח"כ המשיך לרקוד.
 3) וצוה שיקח ב' חלות שלימות, ויאמר נוסח הקידוש כרגיל, מלבד ברכת בורא פרי הגפן — אם כבר ברך על היין (ראה שו"ע